

Vogelvrij

Quintijn Hoogenboom

Wasbeer en wasbeerhond

Twee soorten die vrijwel niets met elkaar gemeen hebben, behalve een gelijkenis van hun snuit, en dat het exoten zijn.

De wasbeer behoort tot de familie van de kleine beren en kwam alleen in Amerika voor. Voor de pelsdierfokkerij echter in Duitsland en Rusland geïmporteerd in de 20e eeuw, en zo nu en dan ontsnapt of uitgezet voor de jacht. Het zijn alleseters, die solitair leven en die zich zeer weinig laten zien. En ze kunnen in bomen klimmen, waardoor ze nog moeilijker gezien, gevangen of geschoten kunnen worden. Vanuit Duitsland komen ze vooral in Limburg over de grens. Tot nog toe zijn er geen wasberen gevangen, nauwelijks geschoten, en de populatie blijft al tientallen jaren klein.

De wasbeerhond behoort tot de familie van de hondachtigen en is afkomstig uit Oost-Azië. Ook in de vorige eeuw in Europa geïmporteerd om zijn pels, en ook ontsnapt en uitgezet voor de jacht. De wasbeerhond komt in kleine aantallen in vooral Noord- en Oost-Nederland voor. Omdat beide soorten exoten zijn, moeten ze volgens EU-regels bestreden worden. Of dat nu zin heeft of niet, of het nu mogelijk is of niet. Volgens De Faunabescherming heeft bestrijden geen enkele zin. Uitmoeien lukt niet en een plaag vormen ze ook niet. Er bestaat geen andere optie dan ze te accepteren en ze met rust te laten. Zie ook pagina 14.



Wasberen in Mexico. Foto: Harm Niesen



Wasbeerhond in Noord-Brabant, Still, Vroege Vogels TV, BNNVARA